

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník X. / číslo 92.

prosinec 2018

Co najdete v tomto čísle

Očekávám...	s. 3
Čakáreň	4
Vánoce na splátky	5
Varhany třikrát svěcené, několikrát stěhované	5
Vincit, regnat, imperat!	6
Život kostelnice	7
PERLY PAPEŽE FRANTIŠKA	7
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA: <i>Bouda, která krmí milion dětí; Alfabet Matki Teresy z Kalkuty</i>	8
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	9
POCHOPIT CÍRKEV: Eucharistie – křesťanská vložka...	11
VÁNOČNÍ KŘÍŽOVKOVÁ SOUTĚŽ	12
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: Vepřová líčka na víně s jasmínovou rýží	14
Úmysly mší svatých 26.11.-30.12.2018	15
PROŽILI JSME:	
Výlet za vínem, zpěvem a tancem	17
Misijní Jarmark... ještě jednou	17
Kněžské hroby v Karvině	18
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	18
Roráty 2018	19
Tříkrálová sbírka klepe na dveře	19
Pojed'te s námi na výlet	20
Hospodaření ŘKF Karviná-Fryštát	21
Hospodaření ŘKF Karviná-Doly	22
VÁNOCE 2018 v NAŠÍ FARNOSTI	23

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata.

Za nedlouho (čti: za týden) vstoupíme do doby adventní. První adventní neděli začneme nový liturgický rok, takže budeme na mších slyšet texty, které patří k cyklu C a v mezidobí ve všední dny pak k roku I. Doba adventní je na první pohled velmi různorodou dobou. Mnohými je přehlížena, protože spousta lidí je již zahleděna do Vánoc. Je dobou konce roku, ale zároveň i začátku nového liturgického roku. Je dobou příprav na... No právě. Příprav na co? Přeci na příchod velmi důležité Osoby.

Jen si zkusme vzpomenout, co všechno se doma děje, když čekáme vzácnou návštěvu. Úklid, příprava něčeho dobrého v kuchyni, nákupy... a především očekávání... Jaký bude můj host? Jakou bude mít náladu? Bude mu toto chutnat? Bude se mu u nás líbit? Možná nám i něco přinese...

Stejně tomu je i s Adventem. Nejvlastnější charakteristikou této doby je, že se jedná o dobu očekávání. Očekáváme příchod Ježíše – na konci našeho života, na konci času. Můžeme ale také říci, že očekáváme příchod Ježíše do každého dne našeho života. Ne, že by v něm nebyl již přítomen, ale Advent je příležitostí si to vše znovu uvědomit, uspořádat a znovu Jej pozvat k sobě.

Pamatujme tedy v době adventní především na přípravu na toto setkání, na tento příchod, na vzácného Hosta. Nenechme se strhnout vlnou komerce a Vánoc již v listopadu. Nedovolme, především dámy, aby nám starosti s vánočním úklidem přerostly přes hlavu. Dostal se ke mně nedávno velmi výstižný obrázkový vtip, na kterém byla zobrazena dáma v zápalu úklidu a byl napsán text: „Milé dámy... ano vy, co se pachtíte s předvánočním úklidem! Uvědomte si, že 24.12. chodí Ježíšek, ne kontrola z hygieny!“ Inu, něco pravdy na tom je.

Přeji vám všem i sobě, abychom se neustále, každý den zkoušeli odpoutat od okolního shonu a v klidu si počkali až na předvečer slavnosti Narození Páně. Prožijme si na plno Advent – dobu radostného očekávání.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Anna Špírková, Eva Steffanová,
Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechůr

Příští číslo vyjde: **neděle 23.12.2018**

Uzávěrka: **pátek 14.12.2018**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Očekávám...

Kolikrát jsem byl zklamán z toho, že se druhý nezachoval, jak jsem očekával. Kolikrát jsem byl svědkem toho, že si druhý stěžoval na chování druhého. Bylo špatné? Bylo zlé? Ne! Dotyčný se jen nezachoval podle představ toho, kdo si stěžoval.

Jak moc jsme schopni přijmout, že je ten druhý prostě jiný? Že myslí jinak, že se chová jinak. Že věci a situace prostě jinak vidí a jinak vnímá. Jinak než je vnímáme a vidíme my.

Naše očekávání jsou prostě jen představy, že ten druhý je naší kopií. Že vidí, vnímá, myslí stejně jako my sami. Jak chudý by to byl svět. Jak jednoduchý. Vlastně by stačila jedna jediná bytost, která by byla v miliónu kopií. Každá kopie by se zachovala přesně tak, jak by jiná kopie chtěla. Řekla by přesně to, co by jiná kopie v té dané situaci sama řekla. Svět a my všichni bychom byli zrcadlem jednoho jediného. Očekávání? K čemu? Byla by tu jistota, že vše bude tak, jak má být. Tak jak si my sami přejeme.

Svět takový ale není. Bůh ho takový nezamýšlel. Bůh si přál různorodost, jinakost, originalitu a jedinečnost. Různé bytosti. Různé vnímání. Různé chápání. Různost v každé bytosti a každé situaci.

My můžeme v těchto situacích zažívat Boha, anebo se zlobit, že nejsou podle nás. Podle našich představ. Podle našich očekávání...

Chceme vidět Boha, jaký skutečně je, nebo prezentovat naše představy a očekávání jako Boha?

Židé čekali na svého spasitele. Čekali na Mesiáše. Na krále, který je zbaví nadvlády Římanů a vrátí jim svobodu. Očekávali někoho velkého, ve zlatě oděného, následovaného armádou andělů. A narodilo se dítě. Malé nemohoucí dítě, které neumělo ani mluvit a chodit, natož pozvednout meč proti nepříteli...

Jak byli zklamáni, jak rozčarováni. Měli svou vlastní představu, jak bude vypadat Bůh a co bude konat, až mezi ně přijde. Tohle malé dítě bylo na hony vzdálené jejich představám. Bůh nenaplnil jejich očekávání. A tak jej nepřijali.

Ježíš vyrostl a začal působit, začal konat, učit a léčit. A věřící stále očekávali, že bude plnit jejich představu o tom, co je správné. Očekávali, že bude zachovávat sobotu. A On? On v sobotu léčil, uzdravoval. Dal přednost lásce před pravidly. Člověk byl pro něj víc než zákon a nařízení. Láska k Otci a k bližnímu pro něj byly ty nejvyšší zákony. Znovu a znovu jej věřící napadali a snažili se jej, Božího syna, zavřít do svých škatulek představ, jak má Bůh konat, co má konat a kdy má konat. A On je sledoval a věděl své.

Očekávali, že bude stolovat s váženými muži víry. Že bude rozmlouvat v synagogách s moudrými muži a ctěnými představiteli věřící obce. Podle jejich měřítek moudrými, podle jejich měřítek ctěnými. A On? On jedl s celníky, oslovoval rybáře, léčil malomocné, vracel čest prostitutkám... Boural zavedené představy. Nenaplnoval očekávání. Staral se o ty, kteří byli na okraji. A vzbuzoval zlobu v těch, kteří byli „na výsluní“. Znovu a znovu se ho ptali, jestli je Mesiáš, jestli je to on. Viděli zázraky, ale neviděli Boha. Proč? Protože prostě nenaplnoval jejich očekávání.

Přišel za ním bohatý muž a ptal se, co má dělat, aby dostal věčný život. Očekával nějaký úkol. Něco, co vykoná a bude spasen. Očekával. A dostal ho. Měl prodat svůj majetek, peníze rozdat a následovat Ježíše. Sklopil hlavu a odešel. Tohle nebylo podle jeho představ. Tohle nebylo podle jeho očekávání. Tohle podle něj nebylo správné. Bůh mu nedal radu a úkol podle jeho představ a očekávání.

Boží syn nenaplnoval představy a očekávání těch, kteří v Něj věřili tak dlouho a udělali si o Něm své představy. On je nenaplnoval. A tak to prostě nemohl být On. My přece víme, jak Bůh vypadá, co dělá, jak myslí, co je v Jeho očích správné a jak se má chovat. Ježíš tato očekávání nenaplnoval. A tak Ho vydali. Rozhodli se Ho sprovodit ze světa. K čemu je nám takový Bůh, který není podle našich očekávání.

A Ježíš stanul před Pilátem.

Starší očekávali, že to bude snadné. Jenže nebylo. Svědectví se lišila. Svědkové vypovídali rozdílně a rozporuplně. Očekávání se nenaplnovala, jak by chtěli.

Pilát očekával, že to za něj vyřeší Herodes, a tak jej nechal odvést k němu. Jenže Herodes nenaplnil jeho očekávání. Byl rád, že Ježíše vidí. Očekával, že udělá nějaký zázrak a on bude jeho svědkem. Chyba! Ježíš nic takového neučinil. A tak nenaplnil Herodovo očekávání. A zklamáný Herodes ho poslal zpět k Pilátovi. Vrátil mu Ježíše, ten „horký brambor“, zpátky.

Ne, Pilát nebyl vůbec nadšený, že má něco takového řešit, ale musel. Očekával, že mu Ježíš trochu pomůže a bude se snažit zachránit. A Ježíš mu nepomohl. Nechal ho v tom. Nenaplnil jeho očekávání.

A tak když vše šlo jinak, než si představoval, nabídl židům, aby si zvolili mezi Ježíšem a Barabášem. Očekával, že si vyberou Ježíše a vyřeší tak jeho problém. A židé nenaplnili jeho očekávání. Volili jinak.

A Pilát si umyl ruce. Tím ale nemohl smýť to, že neučinil, čo považoval za správne, že očakával, že niekto iný za neho vyrieši jeho úkol. Jeho očakávaní sa nenaplnila.

Ježiš zemrel na kríži. Jeho očakávaní sa naplnila. On vedel, že sa tak stane. Zemrel za nás i za naše očakávaní.

Starší židovské obce očakávali, že tohle hnutí soustředěné okolo Ježíše se rozpadne, zanikne, ztratí se v nenávratnu. Nestalo se tak. Očakávaní se nenaplnila. Následovníci Krista jsou tady a pracují na Jeho díle dál.

Jen ta očakávaní zůstávají!

Očakáváme, že někdo něco udělá. A on to neudělá.

Očekáváme, že se zachová podle našich představ. A on podle nich nejedná.

Očekáváme, že ten druhý něco neudělá. A on udělá přesně to, co jsme nechtěli....

Očakávaní, očekávaní, očekávaní....

Jak moc se to, co chceme, liší od toho, co skutečně je?

Jak moc nechceme vidět skutečnost a očekáváme, že se naplní naše představy o skutečnosti?

Možná bychom prostě měli méně očekávat a více se dívat okolo sebe. Vnímat realitu. Realita se mnohdy na hony liší od našich očekávaní.

A my?

Místo toho, abychom ji přijali takou,

vou, jaká skutečně je, nadáváme a zlobíme se, protože není taková, jakou bychom očekávali, že bude.

Boží jméno je „Jsem, který jsem“. Jsme schopni to akceptovat, přijmout? Nebo to prostě nezapadá do našich očekávaní?

Jsem, který jsem. Tady a teď. Přítomný okamžik. Ne představa života, ale život sám. Ne očekávaní, ale skutečnost. Ne představy, ale realita....

Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. (Zj 22, 13)

Rost'a

Čakáreň

Celý život na niečo čakáme. A pritom – čakanie nikto nemá rád. Ešte ak čakáme na niečo príjemné, na niečo, na čo sa tešíme – na nevestu pred kostolom, na narodenie bábätka či na Vianoce, to sa ešte dá zvládnuť. Ale ak čakáme na niečo, čo nie je až tak potešujúce, vtedy až takí trpezliví nie sme.

Žijeme rýchlo

Je pochopiteľné, že sa ponáhľame. Ráno do práce, lebo máme toho veľa a treba to stihnúť čo najskôr, poobede z práce, lebo nás doma niekto čaká a ešte medzitým musíme ísť nakúpiť, kde zasa čakáme. Musíme stihnúť niečo vybaviť na pošte, v banke alebo na úrade. A keď si predstavíme, čo všetko ešte musíme urobiť doma...

Čakáreň

Už len to slovo nám znie nepríjemne... zasa čakať. Keďže pracujem v zdravotníctve, čakárňou prechádzam takmer denne... a to aj niekoľkokrát. No niekedy tiež potrebujem lekárske ošetrenie, tak tiež v niektorej z čakární čakám. Takže to poznám z oboch strán. A viete, čo sa tam dá veľmi dobre vidieť? Charakter človeka. Z pohľadu zdravotníka by som Vám o tom vedela rozprávať. Sú ľudia, ktorí aj napriek tomu, že sa ponáhľajú, rešpektujú ostatných, preto sedia a slušne čakajú na zavolanie. A potom

sú tí sebeckejší a bezohľadní, ktorí si myslia, že sú tam len oni a chcú byť hneď vnútri. Darmo je na dverách oznam „Neklopať“, či „Nevstupovať bez vyzvania“, stále klopujú a vchádzajú dovnútra. Neuvedomujú si, že my tam pracujeme a že nás to ruší a zbytočne zdržiava. A to nie len nás, ale aj ostatných pacientov a aj ich samých. Keď musím päťkrát odbehnúť k dverám, aby som dotyčnému vysvetlila, že má počkať, zdržiava to všetkých. Niekedy je ľuďom ťažko vysvetliť, že aj pacient, čo je vnútri, chce byť rovnako kvalitne vyšetrený, ako ten, kto vyrušuje klopaním. Určite mi dáte za pravdu, že sa dá veľmi ťažko sústrediť na prácu, keď Vás stále niekto bezdôvodne vyrušuje. A ešte Vám aj „radí“, čo by ste mali robiť, aby Vám

to šlo rýchlejšie. A pritom Vašej práci vôbec nerozumie. Tým sa nechcem nikoho dotknúť, len povzbudiť seba i Vás k ohľaduplnosti a trpezlivosti.

Nechcete čakať?

Tak pre tých, čo sa stále ponáhľajú a nechcú čakať, je tu jedna možnosť :) Nečakajme, ak treba robiť dobré skutky, ak treba pomôcť :) Ponáhľajme sa, ba predbiehajme sa v konaní dobra. Budme rýchli a pohotoví, ak treba niekomu pomôcť či niekoho povzbudiť. Budme nedočkaví, ak sa robí niečo dobré. Budme tolerantní, trpezliví a stále ochotní pomôcť, aj keď nám to uberie z nášho voľného času. Boh to vidí a určite nám tento čas mnohonásobne vynahradí :)

Anička

Vánoce na splátky

Kolikrát jsme jen tak brouzdali internetem a říkali si: „To bych si chtěl koupit, to bych si přál.“ Začneme se o to zajímat, zjišťujeme si základní informace, čteme si recenze. A pak s myšlenkou: „jednou si to koupím,“ zavřeme svůj notebook a jdeme spát. Jenže druhý den ráno nás kolega v práci překvapí tím, že si koupil televizi... A když popisuje přesně stejné parametry, na které jsme se dívali den předtím, a nadšeně líčí, jaký to má obraz, zvuk, funkce, řekneme si: „To není fér! Já už o ní uvažuji tak dlouho.“

Anebo sníme o báječném kávovaru a čas od času si ho na netu prohlížíme. Představujeme si, v jaké barvě by se vyjímal na naší kuchyňské lince a ta ranní vůně espressa..., ale potom si připomeneme, že „jsou potřebnější věci“ a své sny odložíme do šuplíku s názvem „Jednou.“ Jenže pak nám v práci kolegyně sdělí: „Hádejte, co dostanu letos pod stromeček? Kávovar!“ A když zjistíme, že je to ten náš, řekneme si: „To není fér. To přece vůbec není fér.“

Co s tím? Všude je tolik lákadel. Odoláme a počkáme si, až na to budeme skutečně mít? Anebo se rozhodneme si to dopřát hned a půjčit si. Ať už se

rozhodneme jakkoliv, jedno je jisté, dnes a denně spousta lidí usedá ke stolečku s nápisem „HOME ÚVĚR“ nebo využívá jiný splátkový prodej, aby měli své dárky hned. A na splácení mají celý další rok...

A za rok? Za rok se možná podaří celou půjčku uhradit, ale taky se může stát, že do osobního spisu jednoho zaměstnance mzdová účetní připsá prostě však děsivé slovo: exekuce. Ve svém zaměstnání se s tím setkávám velice často. Netýká se to pouze lidí, kteří žijí na okraji společnosti. Mnohdy mají tyto problémy právě lidé, kteří pracují a příjmy mají víc než slušné. Na začátku byly krásné sny, chtěli být štedří ke svým blízkým, udělat si pohádkové Vánoce. A pak? Kouzelné sny střídají bezesné noci. A uzavírá se dal-

ší a další půjčka. Jsou na pokraji zhroucení a v té chvíli by dali cokoli za to, kdyby to mohli vrátit zpátky.

Vrátit zpátky? To už nejde, ale je tady naděje, že každá chyba se dá napravit.

Stačí vyslovit nahlas prosbu o pomoc a určitě se najde v okolí někdo, kdo pomůže. Ať je to rodina, přátelé nebo poradci v oblasti insolvence. Nikdo by na to neměl zůstat sám.

Vrátit zpátky opravdu nic nejde, ledaže... Ledáže bychom byli teprve na začátku... na začátku adventní doby a měli šanci udělat vše jinak. V ruce nedrželi dlužný úpis, ale nepopsa-

ný list letošního Adventu.

A místo plnit svým blízkým sny na splátky, si splnili svůj dávno vytoužený sen – mít čas na své blízké.

Kéž by se nám podařilo proměnit všední adventní dny v nevšední.

A potom? Potom doufejme, že nastane tichá noc, a On nás i přes všechny naše pády ujistí slovy, že věří ovoci v nás. A když v nás někdo věří... máme šanci ještě něco dokázat...

Anna

Varhany třikrát svěcené, několikrát stěhované

To je historie varhan vyrobených v roce 1898 světoznámou krnovskou firmou Rieger Kloss pro chrám sv. Jindřicha v Karviné – Dolech. Ve stejném roce byly poprvé posvěceny.

Nádherný chrám postavený v letech 1894-97 z prostředků rodiny Larisch-Mönnich, který přežal bez úhony obě světové války a podlehl poválečnému těžení uhlí bez ohledu na to, že byl roku 1951 vyhlášen kulturní památkou. V roce 1954 byla již hlavní loď uzavřena, bohoslužby se konaly pouze v boční kapli. Varhany byly demontovány a uskladněny ve staré cihelně. Jako náhrada za zničený chrám byl farnosti přidělen prostorný sál bývalé restaurace U Ociepky

v Karviné-Dolech, část Solca, kdy byly varhany roku 1957 podruhé vysvěceny.

Po deseti letech se musely varhany znovu stěhovat, jelikož veškerá zástavba v těchto místech podlehla těžbě uhlí. Následující stěhování bylo do Albrechtic u Českého Těšína, kde byly varhany v roce 1968 posvěceny potřetí. O úspěšné uchování varhan se zasloužil především karvinský farář P. Ferdinand Otevřel, o jejich instalaci v kostele sv. Petra a Pavla v Albrechticích tamější farář P. Matějček.

Jako vzpomínku na 50-té výročí svěcení varhan v Albrechticích se dne 18.11.2018 konal koncert, na kterém vystoupil varhaník BcA. Kamil Novák, schola a komorní sbor kostela Povýšení sv. Kříže v Karviné-Fryštátě.

Jan Vrtal

Vincit, regnat, imperat!

Kończy się rok liturgiczny i właśnie w ostatnią niedzielę przed adwentem w kościele obchodzimy Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Ustanowił ją papież Pius XI w 1925 roku na zakończenie roku jubileuszowego. Przed wielką reformą liturgiczną kalendarza, która nastąpiła po Soborze Watykańskim II (1965) uroczystość tę obchodzono w ostatnią niedzielę października. Papież Paweł VI z tych samych racji, dla których w ogóle ustanowiono tę uroczystość, przeniósł ją (w 1969) właśnie na koniec roku liturgicznego, bo bardziej odpowiada atmosferze końca czasów, z jakim kojarzy się koniec roku, przywołując Chrystusa jako powszechnego Pana czasu i wieczności. Z racji bycia Synem Bożym, równym naturą Bogu, drugą Osobą Trójcy Świętej, jest Panem nieba i ziemi, Panem najwyższym i absolutnym, bez porównania z innymi królestwami tego przemijającego świata.

Uroczystość ta ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem całego stworzenia – wszechświata. Jego panowanie nie wynika z jakichś dokonań, z wybrania czy z wywalczenia tej godności. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich. Dotyczy ono wszystkich narodów, wszystkich

miejsz i wszystkich czasów. Ono już istnieje w Kościele, choć jeszcze nie zostało do końca wypełnione. Dlatego właśnie w codziennej modlitwie, którą zostawił nam sam Chrystus, wołamy z nadzieją: Przyjdź królestwo Twoje!

Chrystus sam nazywał się królem, dając swemu królestwu podobne uzasadnienie. W rozmowie z Piłatem zaznaczył, że Jego królestwo nie jest z tego świata, to znaczy na wzór tego świata, jednak sugerował, że jest ono najlepszym rozwiązaniem dla tego świata, by go utrzymać w istnieniu i porządku zamierzonym od początku przez Boga. Rzeczywiście Chrystus w ciągu swego życia ziemskiego wykazywał swoje panowanie nad światem fizycznym i duchowym: uciszał burze i żywioły, zamienił wodę w wino, rozmnażał chleb, chodził po wzburzonych falach, czynił cudowne połowy ryb, uzdrowiał chorych, wskrzeszał umarłych, poskramiał złe moce, mówił, że jest panem szabatu, dawał swoim uczniom moc odpuszczania grzechów i czynienia cudów. Nie wahał się przyznać, że „dana jest Mu wszelka władza na niebie i ziemi”, i że przyjdzie na końcu świata jako król w towarzystwie aniołów i zacznie sądzić wszystkie pokolenia ludzkie na podstawie ich życia zgodnego z ewangelią. Chodzi tu o królowanie nad sumieniami ludzkimi, o Królestwo Boże, które stanowi duszę i ośnowę całej reszty świata, a jego zaczynem tu na ziemi jest Kościół.

Chrystus jest niewątpliwie Królem wszechświata, lecz Jego królestwo nie jest z tego świata: jego siłą jest miłość i prawda, a nie miecz.

Ojciec Święty Jan Paweł II powiedział: „Jezus Chrystus jest Królem, który miłuje. Jest Królem przez to, że miłuje. Przez to, że umiłował nas, ludzi, aż do przelania krwi. Przez to, że miłuje uwolnił nas od grzechów, bo tylko miłość zdolna jest uwalniać od grzechu. Uwalniając nas, ludzi, od grzechu, uczynił nas królestwem Bożym. Nie przemienie Jego królestwo. Nie przemienie królestwo prawdy, miłości, łaski i przebaczenia. Nie przemienie Jego królestwo. I nie przemienie w nim królowanie człowieka. Tylko w Nim! Patrzymy dzisiaj oczyma wiary w kierunku Chrystusa i powtarzamy słowa, którymi nauczył nas zwracać się do Ojca.”

Zwróćmy się zatem w modlitwie z prośbą do Chrystusa o umocnienie w wierze:

MODLITWA DO CHRYSZTUSA KRÓLA

*O Jezu Chryste, oddaję Ci hołd jako
Królowi świata. Wszystkie
stworzenia dla Ciebie są uczynione.
Rozporządzaj mną jako własnością
swoją. Odnawiam moje
przyrzeczenia chrztu świętego,
wyrzekam się szatana, jego pychy
i jego spraw, i obiecuję żyć, jak
przystoi dobremu katolikowi.
W szczególniejszy sposób
zobowiązuję się użyć wszystkich sił,
aby dopomóc do zwycięstwa
prawom Bożym i prawom Kościoła
świętego.*

*Boskie Serce Jezusa, ofiaruję Ci
nędzne uczynki moje w tej intencji,
ażeby wszystkie serca uznały Twe
święte królowanie i aby w ten sposób
mocno utrwaliło się na całym
świecie Twoje Królestwo Pokoju.
Amen.*

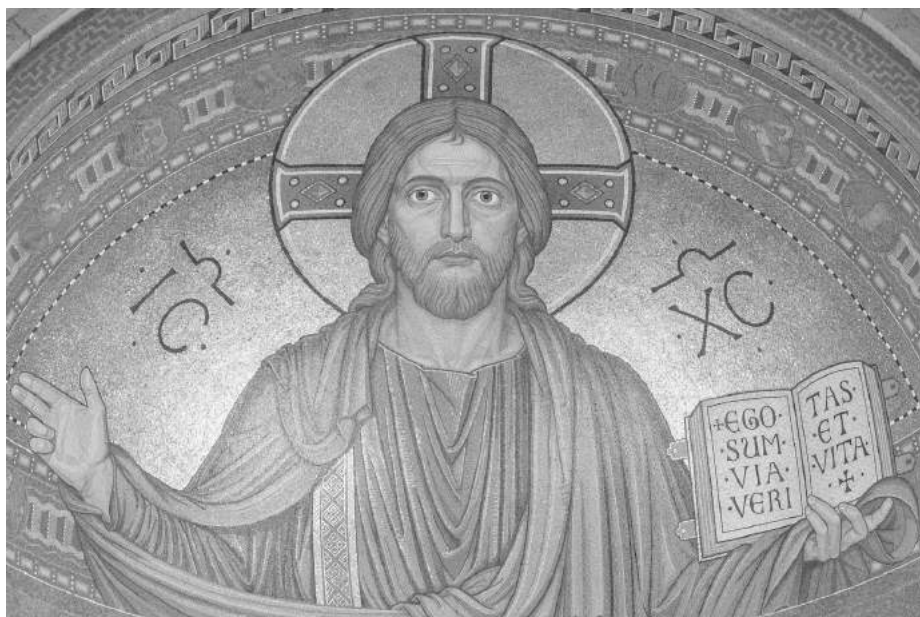
Źródła:

„Rytuał domowy – rok rodziny
katolickiej”

www.jakatolik.com

www.brewiarz.pl

Marysia

Je ráno. Jdu probouzejícím se městem. Cestou se modlím ranní modlitbu a potom jen tak nechávám plynout myšlenky. Můj cíl je náš farní kostel – jsem kostelnice.

V 6 hodin se rozeznívají zvony. Jejich zvonění mi připomíná modlitbu Zdravas a propěvuji si s nimi.

Odemykám kostel, ticho, šero, nebojím se, vždyť mám ochranu Nejvyššího. Už se začínají scházet lidé na růženec. Rozsvítím a začínám chystat vše potřebné na mši svatou. Přečtu si čtení, žalm, evangelium a i když jsem to slyšela mnohokrát, vždy tam najdu něco, co mě zaujme. Ještě misál, přímluvy, obětní dary, rozsvítit svíčky a už přichází kněz. Ujasníme si pár organizačních věcí a modlíme se spolu před mší svatou: „Pane, otevři má ústa, abych Tě důstojně chválil...“ Ještě zkontroluji světla a vycházíme k oltáři.

Nikdy jsem si nemyslela, že budu ministrant, tato služba vždy patřila mužům... Stojím tak blízko oltáře a vnímám zázrak proměnění. Je to tak jiné než z kostelní lavice.

Po závěrečném požehnání odcházíme s knězem do sakristie a modlíme se závěrečnou modlitbu: „Děkuji Ti, Pa-

ne, za všechna dobrodiní, která jsem obdržel při mši svaté...“

Uklidím, zakóduji kostel a jdu domů. Děkuji Pánu, že můj den začal tak hezky. V neděli a svátky je to jiné. Už od rána takové slavnostní. V kostele je víc lidí a do sakristie přicházejí ministranti. Mezi bohoslužbami vyměnit misály, rozdat čtení a poprosit někoho, kdo mi pomůže vybírat peníze. Najde se i chvilka na milé popovídání. Mám ráda nedělní cvrkot i tiché všední mše, u kterých se dá víc rozjímat.

Když sedím v kostele v ranním tichu, přemýšlím, co mi kostelníčení dala a vzalo.

Co mi dalo?

Jiný pohled na liturgii, setkání se zajímavými lidmi a nová přátelství.

Co mi vzalo?

Dvě hodiny denně co druhý týden a dvě nedělní dopoledne v měsíci.

Proč to dělám?

Nechci jen brát, ale i vrátet Pánu za vše, co mi dává.

Co můj osobní život?

Chodím do práce, užívám si rodiny, svých šesti vnoučat, jezdím na dovolenou, chodím do divadla, s přáteli na kávu...

Život kostelnice

Proč to píšu?

Je nás málo!

Proč?

Bojíme se závazku, že ráno nebo večer věnuji 2 hodiny Pánu? Že to neumím nebo nezvládnu? Kolik věcí člověk zvládá, když chce a přičiní se. Prosíme Pána: „Pomoz!“ Když mám ale pomoci já, je to problém... Chce to jen odvahu.

Nebojte se zaklepat na sakristii a nabídnout se, když vím, že na některých mších chybí ministrant (kolik dospělých mužů v dětství ministrovalo a určitě to nezapomněli) nebo pomoci s vybíráním.

Rádi bychom mezi sebou přivítali nové spolupracovníky. Jsme dobrý kolektiv, pomáháme si, vycházíme si vstříc.

Pokud nerozmnožíme své řady, možná jednou budeme stát před zavřeným kostelem a čekat, kdo odemkne a poslouží.

Nebojte se!

Marie Brecherová

Perly papeže Františka

O neokázalém růstu církve

(Kázání z Domu sv. Marty ze dne 15.11. 2018)

Církev roste v jednoduchosti, mlčky, ve skrytu dobrými skutky, slavením Pánovy Paschy a chválou Boha. Církev roste eucharistickou obětí a bratrským společenstvím, roste svědectvím, modlitbou a přitažlivostí Ducha, který je v jejím nitru.

„Pán nám vysvětlil, jak roste církev podobenstvím o setbě. Rozsévač zaseje, a setba klíčí a roste ve dne v noci. Bůh dává růst, a potom se ukáží plody. Důležité je však to, že církev roste mlčky a skrytě; to je církevní styl. A jak se to projevuje v církvi? Plody dobrých skutků, aby lidé viděli a velebili nebeského Otce, jak říká Ježíš, a dále slavením, chválou a Pánovou obětí, to znamená eucharistií. Tam se vyjevuje církev, v eucharistii a v dobrých skutcích.“

„Pán nám pomáhá, abychom nepodlehli svůdnému pokušení chtít, aby církev byla viditelnější, a ptát se, co bychom pro to mohli udělat. Obvykle tak církev upadá do událostí a není schopna růst mlčky a ve skrytu dobrými skutky.“

Církev roste krví mučedníků, mužů a žen. I dnes jich existuje mnoho, ale svět to ukrývá. Duch tohoto světa netoleruje mučednictví, skrývá ho.

Lucka

Během mé služby se v knihovně objevila nová kniha, která mne zaujala již obálkou. Půjčila jsem si ji ještě „za tepla“, aniž by byla zapsána do knižního fondu. Po přečtení prvních stránek jsem věděla, že upoutávku napíšu právě o ní, aniž bych si spojovala, že jsme prožili misijní neděli a 17. 10. byl Mezinárodní den proti chudobě. A tak to krásně zapadá do sebe.

Bouda, která krmí milion dětí – příběh Mary's Meals

Magnus MacFarlane-Barrow – nar. 1968, žije ve Skotsku. Svou pracovní kariéru začal jako chovatel ryb, posléze založil dobročinnou organizaci na pomoc hladovějícím dětem ve světě. S ženou Julií mají sedm dětí.

Obsah knihy by šlo stručně shrnout jako vyprávění o „jednom velkém dobrodružství s Bohem“, o Boží prozřetelnosti. Autor poutavě popisuje, jakým neuvěřitelným způsobem, od první myšlenky a první reálné pomoci během občanské války v Bosně a Hercegovině, vyrostlo veskrze a zajisté Boží dílo, kdy organizace Mary's Meals zajišťuje alespoň jedno jídlo již více než 1 miliónu dětem ve školách a sirotkům. Těm chudým z nejchudších, po celém světě – Afrika, Indie, Haiti..., kde děti (ale nejen děti) žijí, nebo spíše přežívají a umírají, v otřesných podmínkách, které si ani neumíme představit.

Myšlenka krmit hladovějící děti začala v Malawi. Během tamějšího hladomoru se Magnus setkal

Modlitba pro Mary's Meals

Otče náš,
Chléb náš vezdejší dej nám dnes
A odpusť nám, kdykoli jsme si brali
Ze společných darů víc, než jsme potřebovali.
Dovol nám, abychom ti pomohli
Nasytit hladovějící dobrými věcmi
A nejenom drobky z našeho stolu.
Nauč nás, jak se rozdělit
S potřebnými a nenechávat si vše
Pro sebe.
Naplň nás svou láskou, abychom
Mohli vykonat každé dobré dílo,
Které jsi pro nás připravil.
Naplň naše srdce soucitem
S každým hladovějícím dítětem použít naše malé skutky lásky
Tak, aby už žádné dítě nikdy nehladovělo.
Amen.

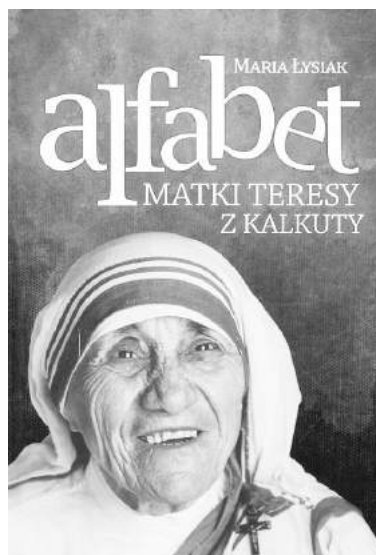
s 12-letým Edwardem, který seděl na zemi v chýši spolu s dalšími pěti sourozenci u umírající matky a na dotaz, co by si přál, odpověděl, aby měl co jíst a že by rád chodil jednou do školy. Slova, která křičí, zarážejí, mrazí z nich a vyvolávají pocity zahanbení. Které z dětí naší civilizace by vyřklo takové přání?

A tak se zrodila myšlenka krmit děti v návaznosti na docházení do školy, neboť vzdělání je pro tyto děti jedinou cestou vedoucí z bída, násilí a hladu, které je obklopují. Nápad strhl obrovskou vlnu solidarity, podpory a pomoci. Neuvěřitelné „náhody“ pomohly a pomáhají dodnes, kdy dílo podporují známé osobnosti, různé nadace a rozšířilo se takřka po celém světě.

Byl natočen rovněž krátký film „Child 31“ (Dítě 31), který představuje práci Mary's Meals. V Česku působí pobočka, která sídlí v Brně a na jejich webových stránkách <http://marysmeals-podporovatele.cz/> se můžete na dokument podívat. Po zhlédnutí filmu známá zpěvačka Annie Lenox prohlásila: „Kdyby nám po tom, co se podíváme na Dítě 31, měla v hlavě uvíznout jediná informace, mohla by to být ta, že za cenu jednoho průměrného oběda ve Spojených státech je možné krmit v rozvojové zemi dítě jeden celý rok“. V Česku tato částka představuje 421 Kč.

V návaznosti na to nejde nevzpomenout a nenapsat rovněž alespoň krátkou upoutávku na jednu z knih, kterou máme k dispozici, spojených se sv. Matkou Terezou, kterou dozajista nemusím představovat.

Wybrałam tym razem polską książkę pod tytułem

Alfabet Matki Teresy z Kalkuty.

W książce opisany jest w skrócie życiorys świętej i droga, jaką dotarła do posługi tym najbardziej potrzebującym.

Następuje alfabet, w którym każda z liter przedstawia powiązanie pomiędzy człowiekiem i Bogiem. Każde to powiązanie jest króciutko opisane. Są tutaj zebrane również myśli Matki Teresy – te znane, ale również i te, które dotąd krążyły tylko wśród sióstr zgromadzenia. Oto parę z nich:

Drobiazgi mogą zdziałać prawdziwe cuda.

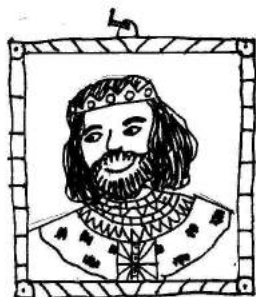
Wszyscy są głodni Miłości.

Dzisiaj Chrystus jest w ludziach niechcianych...

A – Adoracja, Akty strzeliste
B – Boże Narodzenie, Boski design
G – Głód
H – Habity
M – Modlitwa
N – Niebo, Nędza
W – Wiara
S – Siostry, Sztylet słowa

Regina

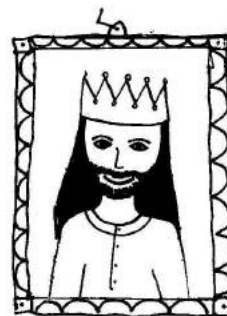
ÚPLNĚ JINÝ KRÁL

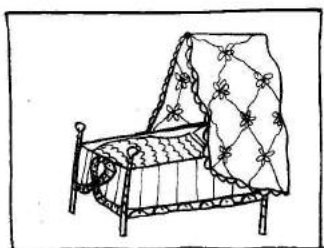
KRÁL

VÍME, CO PATŘÍ KE KRÁLI Z NĚJAKÉ POHÁDKY. JEŽÍŠ JE TAKÉ NAŠ KRÁL, ALE ÚPNĚ JINÝ, NEŽ SI LIDÉ PŘEDSTAVUJÍ.

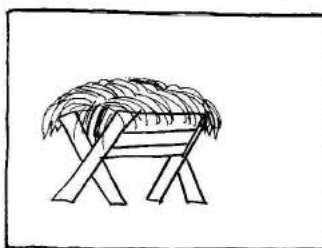
👑 VYBARVI OBRÁZKY, KTERÉ PATŘÍ K JEŽÍŠOVI ?

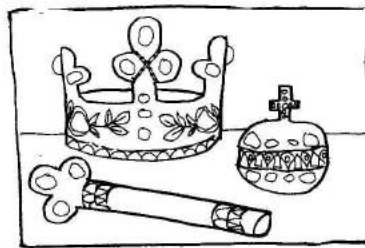
JEŽÍŠ

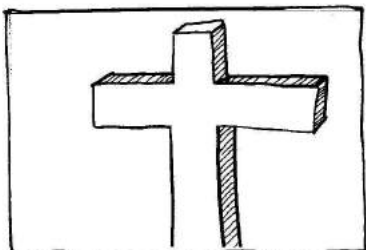
👑 NARODIL SE NA HRADĚ V KRÁSNÉ POSTÝLCE

👑 NARODIL SE V CHLÉVĚ V JESLIČKÁCH

👑 JE ZOBRAZOVÁN S KORUNOU, ŽEZLEM A JABLKEM

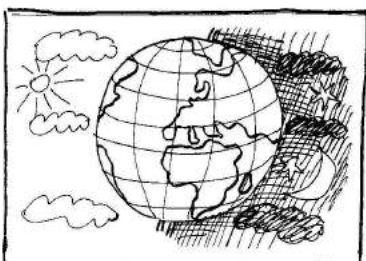
👑 JE ZOBRAZOVÁN NA KRŽI

👑 LIDÉ HO OSLAVOVALI, KDYŽ PŘIJEL DO JERUZALÉMA

👑 LIDÉ HO OSLAVUJÍ, KDYŽ SE OBJEVÍ NA VEREJNOSTI

👑 JE PÁNEM CELÉHO SVĚTA

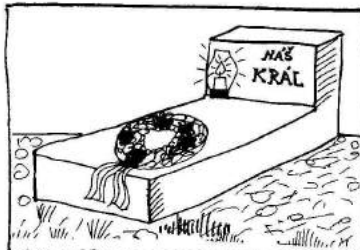
👑 VLÁDNE V URČITÉ ZEMI

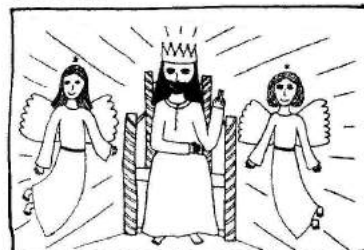
👑 PŘEMOHL SMRT A VZKŘÍSIL MRTVÉHO

👑 ZA ŠPATNÉ ČINY MŮŽE NĚKoho ODSODIT K SMRTI

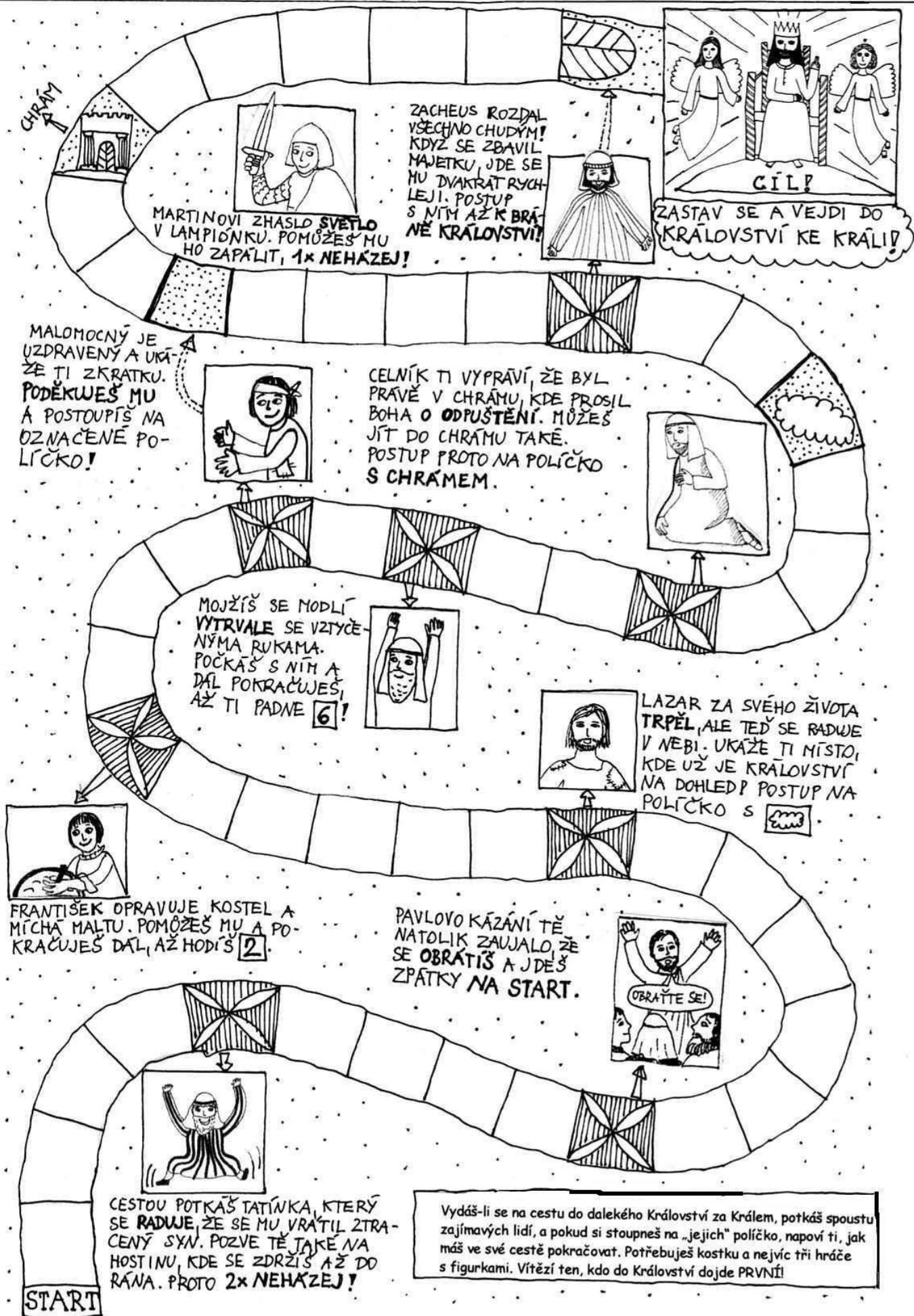
👑 JE POCHOVANÝ V KRÁLOVSKÉ HROBCE

👑 JE ŽIVÝ A VLÁDNE NA NEBI

AB

DO KRÁLOVSTVÍ ZA KRÁLEM

připravila Danuta

Eucharistie - křesťanská vlajka...

Vlajka? Ano, skutečně... Vezmi tři kusy látky, jednu bílou, druhou červenou a třetí modrou a zajdi na náměstí a podpal každou z nich a nic nebude, maximálně přijede Městská policie, že děláš něco divného..., ale sešij tyto látky tak, aby bílá byla nahoře, červená dole a z modré udělej trojúhelníkový klín a zkus to spálit na náměstí a hned máš problém... Něco podobného se děje během Eucharistie. Bere se nekvašený chléb a víno, něco konkrétního se s nimi provádí a máme Ježíšovo Tělo a Jeho Krev, nejvznešenější svátost, jakou Církev uchovává a koná, a pokaždé, když koná, tak slaví, protože každá Eucharistie je slavností Boží přítomnosti mezi námi.

Ona přítomnost je nejdůležitějším slovem v kontextu Eucharistie, protože především je to svátost zpřítomnění Kristovy oběti na Kříži a Jeho zmrtvýchvstání. Musíme pamatovat, že Kristova oběť se neděje na oltáři znovu a opakovaně, to se stalo jednou, s platností pro vždy, na Kalvárii. Liturgie mše svaté nás jakoby přenáší na Kalvárii, abychom byli přítomni této nejdůležitější události v dějinách světa.

Používáme několik názvů na tuto nejvznešenější svátost a každý z nich vyjadřuje jiný kontext jejího chápání. Prvním a nejstarším názvem je „lámání chleba“ – s tímto pojmem se poprvé setkáváme při evangelijním popisu Poslední Večeře a také v nejstarším popisu ustanovení Eucharistie, který najdeme v 1. listu apoštola Pavla Korintánům. Po lámání chleba také poznali Krista emauzští učedníci během druhé mše svaté v dějinách světa, kterou slavil sám Kristus o neděli vzkříšení. Proč lámání chleba? Ano proto, že Kristus sám během Poslední Večeře vzal chléb, lámal a řekl: vezměte a jezte, toto je moje Tělo... toto gesto lámání chleba nám připomíná, že i my se máme, tak jako Kristus, dílit o to, co sami dostáváme.

Dalším názvem je „Eucharistie“. Toto slovo je odvozeno od řeckého slovesa „eucharisteo“, tedy děkuji a poukazuje na to, že eucharistická liturgie je díkůvzdáním Bohu za spásu člověka, která se stala smrtí a zmrtvýchvstáním Krista a také za veškerá dobrodíní a milosti, kterými Bůh člověka neustále obdarovává.

„Nejsvětější oběť“ to je název této svátosti, který přímo vyplývá z onoho výše zmíněného zpřítomnění Kristovy oběti na Kříži.

Nejpopulárnějším názvem je „mše svatá“. Zrodil se z posledního dialogu kněze s věřícími během eucharistické slavnosti: „Ite, missa est. - Deo gratias.“ tedy doslova: „Jděte, je poslán - Bohu díky.“ Ano, účast na mši svaté je posláním, byli jsme pod Křížem, jsme svědky Zmrtvýchvstání a tím pádem Boží lásky k člověku a tedy máme úkol: nést toto poselství tomuto světu, dnešnímu člověku. Každý z nás má úkol být misionářem ve svém prostředí.

V celém společenství katolické Církve máme několik způsobů slavení mše svaté. Všechny jsou vždy vyjádřením vztahu člověka k Bohu vlastním danému kultur-

nímu okruhu. Proto máme ritus římsko-katolický, řecko-katolický, koptsko-katolický, arménsko-katolický, syrsko-katolický, mozarabsko-katolický a ještě pár dalších... a pořád je to jedna a ta stejná mše svatá i přesto, že je slavená různými způsoby... a všechny z nich jsou naše. Jen v rámci římské, té naší tradice, jsou legální tři způsoby slavení Eucharistie. Máme liturgii – tu nejpoblíbenější dnes, zavedenou po 2. vatikánském koncilu, ať už slavenou zády k lidu nebo tváří k lidu, kterou schválil a zavedl svatý papež Pavel VI. Dalším způsobem slavení mše svaté je liturgie neokatechumenální schválená a zavedená sv. papežem Janem Pavlem II. Třetím způsobem slavení Eucharistie dnes je model liturgie používaný před 2. vatikánským koncilem, který opět připustil papež Benedikt XVI. V řeckokatolické tradici také máme dva, odlišné způsoby slavení Eucharistie: liturgie sv. Jana Zlatoústého (Chryzostom) nebo liturgie sv. Basila Velikého (ta se zpravidla používá na větší slavnosti). Ve všech liturgických tradicích a způsobech slavení mše svaté jsou nutné tři body: proklamace Božího slova (liturgická čtení z Písma svatého), proměnění obětních darů chleba a vína v Tělo a Krev Páně (vzývání Ducha Svatého, aby se to stalo, tedy epikléza – modlitba, kdy kněz má vztažené ruce nad obětními dary a slova proměnění z Poslední Večeře Páně: Vezměte a jezte... Vezměte a pijte... Za zmínku tady stojí, že jedna z východních liturgií Církve vůbec nemá slova proměnění, ale pouze vzývání Ducha Svatého nad obětními dary). A třetím nutným prvkem mše svaté je svaté přijímání, které je neoddělitelnou součástí každého eucharistického slavení. Po úpravách liturgických předpisů papežem Benediktem XVI. kněz, který celebrou je mši sv., může podávat sv. přijímání pod podobou chleba nebo chleba a vína dle vlastního rozhodnutí. Pro osoby trpící celiakií se mají používat nízkolepkové hostie, aby jim bylo umožněno přijímání Těla Páně, příp. mají přijímat pouze Krev Páně. Česká

biskupská konference připustila tři postoje při přijímání, tedy ve stoje a do úst, ve stoje a na ruku, nebo v kleče a do úst a žádný kněz nemá právo omezovat věřící co se týče postoje, ve kterém přijímá Tělo (a Krev) Páně.

Pokud přijímáme Tělo Páně na ruku, což je v liturgické tradici nejstarší způsob přijímání pozastavený kolem 10. stol. a vrácený v 2. pol. 20. stol, je třeba pamatovat, že bychom měli mít dlaně do kříže v úrovni srdce, přičemž pravá dlaň je pod levou a když nám udělovatel přijímání položí Tělo Páně na dlaň, tak před ním uchopíme Hostii - Tělo Páně a vložíme si do úst a až potom odejdeme na své místo v kostele.

Ještě jedna věc, která se bohužel stává v našem farním společenství a je to velice smutné... Jako katolíci věříme v trvalou přítomnost Pána Ježíše ve svátosti oltářní a to znamená, že nehledě na to, zda přijímám Tělo Páně z rukou biskupa, kněze, jáhna, akolyty, mimořádného podavatele

svatého přijímání, nebo osoby, kterou kněz pověří jednorázově těsně před podáváním Těla Páně. Jsou to všechno osoby, které Církev pověřila jejich službou a vždy slouží bratřím a sestrám podáváním toho stejného Těla Páně. Pokud někdo tvrdí, že svaté přijímání platí pouze z rukou kněze, je mimo katolické učení ohledně Eucharistie samotné. Velice nevhodné jsou situace, kdy u svatého přijímání je u kněží fronta a u laických udělovatelů je prázdné. Znamená to pouze to, že jsme nepochopili nic z toho, čím je mše svatá a oč jde ve sv. přijímání.

K závěru ještě dvě věci týkající se záležitostí kolem Eucharistie. Pamatuji, že nás zavazuje eucharistický půst. Je to hodina před svatým přijímáním, nikoli před mší svatou. Z toho půstu je vyloučená čistá voda a léky. Druhá věc – opakované svaté přijímání během jednoho dne. Vyprávěl mi jednou kněz z Brna jak to jeden člověk napsal stížnost na MHD, že změna jízdních řádů způsobila to, že ne-

stíhá 12 svatých přijímání během nedělního dopoledne, ale pouze 11... Absurdita? Ano, v plném rozsahu... Během jednoho dne můžeme přistoupit ke svatému přijímání pouze dvakrát a to pod podmínkou, že jsme na celé druhé mši svaté.

Od dob svatého papeže Pia X., tedy od počátku 20. stol., Církev zdůrazňuje, jak důležité je pro rozvoj duchovního života časté přijímání Těla Páně, neboť je to svátost Boží blízkosti a také lék a pokrm na cestě k našemu posvěcení. Materialisté říkají: jsi to, co jíš... pokud se často krmíme Pánovým Tělem, rozšiřuje se v našem životě Boží prostor. Kéž bychom za své přijali pravidlo, dle kterého záleží nám na tom, abychom pokaždé, když jsme na mši svaté šli ke svatému přijímání. Pán chce vstoupit do našeho života, ale opravdu. Záleží nám na tom, aby byl skutečně v něm přítomný?

Przemek

Soutěž!! Soutěž!! Konkurs!! Konkurs!!

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

Připravili jsme si pro vás vánoční soutěž v podobě křížovky. Ve hře jsou **3 poukázky** (v hodnotě 500 Kč, 300 Kč a 200 Kč) **do knihkupectví U Svatého Kříže** v Karvině.

Tajenku můžete buď posílat na redakční mail, nebo napsat na papír a vhodit do krabičky, která bude od 02.12. v kostele. K tajence prosíme připište své jméno a příjmení a nějaký kontakt na sebe (telefon, e-mail).

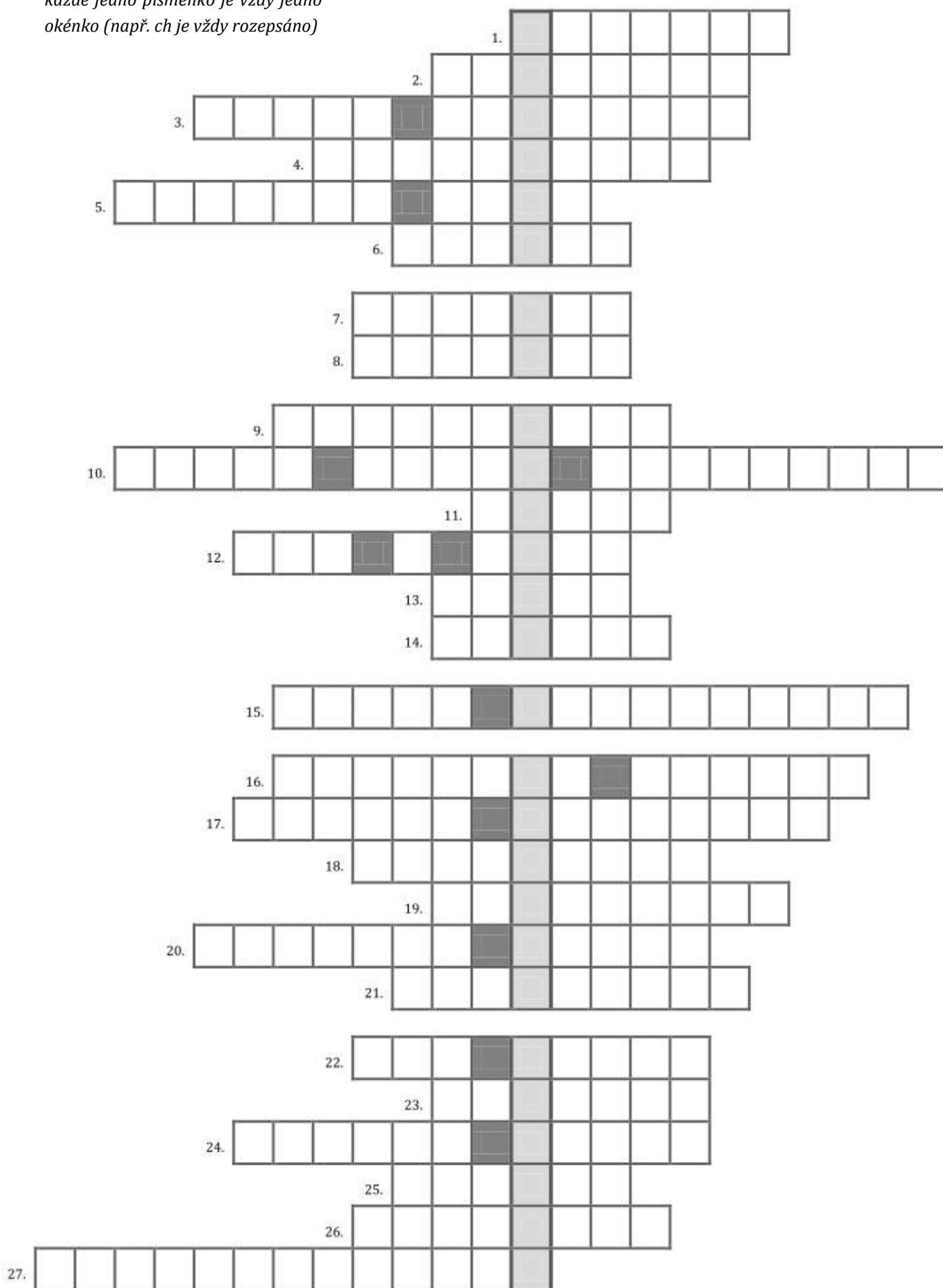
Termín: neděle 16.12.2018

Výherci budou losováni. Vyhodnocení soutěže bude v příštím čísle Naší farní rodiny.

** při sestavování křížovky byl použit Český ekumenický překlad Písma svatého*

1. Syn krále Davida.
2. Např. Otče náš, Zdrávas Maria
3. Umučen na mříži, jáhen.
4. Čtyři biblické verze jednoho.
5. Tři listy v Novém zákoně jsou od jednoho autora, a to od...
6. Hospodin je.... (viz Žl 23).
7. Patron zemřelých. Kniha ve Starém zákoně.
8. Milenka krále Davida.
9. Ježíš nás učí této ctnosti svou křížovou cestou.
10. Civilní jméno a příjmení současného papeže.
11. První slovo žalmu 14.
12. Těmi slovy začíná Eucharistická modlitba.
13. První člověk, který cestoval pod vodou.
14. Hospodin projevuje zemi... (viz Žl 85)
15. Dva, jejichž autorem je sv. Pavel.
16. Apoštolský nuncius v České republice.
17. Název poslední apoštolská exhortace o lásce v rodině.
18. První stupeň kněžského svěcení.
19. Vzpurný výrok... (viz Žl 36)
20. Jméno a příjmení karvinského děkana.
21. Svaté město.
22. Jeden ze vzkříšených Ježíšem Kristem.
23. Boží hlas v nás.
24. Jméno a příjmení pomocného biskupa Ostravsko-opavské diecéze.
25. První člověk, kterého Bůh vzal k sobě. (viz Genesis)
26. Jeden ze čtyř velkých proroků Starého zákona. Kniha ve Starém zákoně.
27. Boží dar (viz Žl 51).

Křížovka je „řazena“ česky, tedy pro každé jedno písmenko je vždy jedno okénko (např. ch je vždy rozepsáno)

VEPŘOVÁ LÍČKA NA VÍNĚ S JASMÍNOVOU

RÝŽÍ

vepřová líčka
1 mrkev
¼ celeru
1 cibule
snítka tymiánu
snítka rozmarýny
červené víno (ideálně těžké, výrazné)
olej
polévková lžice cukru

Zeleninu očistíme a nakrájíme na menší kusy. Díky tomu se zelenina lépe opeče. V rozpáleném kastrolu líčka zprudka z obou stran orestujeme do hnědozlatova. Poté vyndáme a ve stejném kastrolu dozlatova opečeme na oleji nakrájenou kořenovou zeleninu a cibuli. Přidáme snítka rozmarýny, divoké koření. Aby měla zelenina lepší barvu, přisypeme polévkovou lžici cukru, která také vyrovná kyselost vína.

Když se zelenina orestuje, přidáme líčka a zalijeme vínem. Do kastrolu dolejeme vodu a dusíme do měkka. Až máme vše podušeno, líčka vyndáme. Výpek propasírujeme, dle potřeby můžeme zahustit jíškou. Dochutíme solí, pepřem a cukrem.

Kempňáci to nejradši s jasmínovou rýží.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

26.11.2018-30.12.2018

(stav ke dni: 22.11.2018)

po 26.11.	8:00	Pl	Za + Józefa Slowika, brata Henryka, rodziców i za dusze w czyśćcu cierpiące
	17:00	Cz	Za + Stanislava a Boženu Sikorovy a za žijící rodinu, s prosbou o Boží ochranu pro ně
út 27.11.	8:00	Cz	Za + Markétu Dadkovou (30. výr.+) a za žijící rodinu
st 28.11.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 29.11.	8:00	Cz	Za + Olgu Walicovou
	17:00	Pl	Za + Gizelę i Józefa Jagiello oraz rodziców z obu stron
pá 30.11.	8:00	Pl	Za + Jindřiškę Fabisz oraz za żyjącą rodzinę
	17:00	Cz	Za + Aloisii Oleksiakovou, manžela, dceru a za všechny z rodiny Schneidrových
so 01.12.	8:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	17:00	Pl	Za + Franciszką Linzera, żonę Helenę i rodzeństwo z obu stron
ne 02.12.	6:30	Pl	Za + Bronisławę Bartoшковą, szwagra Antonína i rodziców Bartoшков i Macurów
	8:00	Cz	Za + rodiče Josefa a Marii Podstawkova a za 4 syny, s prosbou o Boží požehnání pro celou žijící rodinu
	9:30	Pl	Za żyjących i + górników, prosząc o wstawiennictwo św. Barbary
	11:00	Cz	Za + rodiče z obou stran, + bratra Aloise, + švagrovou Krystynu, s prosbou o Boží požehnání pro žijící členy rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 03.12.	6:30	Pl	
	17:00	Cz	
út 04.12.	6:30	Cz	Za + Boleslava Graňáka
st 05.12.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	
čt 06.12.	6:30	Cz	Za + Katarinu Chudobovou (60.výr.+), s prosbou o požehnání pro žijící rodinu
	17:00	Pl	Za + Mikuláša Hornáka, żyjącą i + rodzinę Hornáków i Mitrengów
pá 07.12.	6:30	Pl	Za + Elżbietę Swaczynową, męża Ericha Sliwkę oraz rodzinę Sliwków, Swaczynów i Bijoków
	17:00	Cz	Děkovná za úspěšné ukončení studia
so 08.12.	8:00	Cz	
	9:00	Pl	
	18:00	Pl	
ne 09.12.	6:30	Pl	
	8:00	Cz	Za + Ferdinanda Izaiasze (nedoż.75), + sestru Květoslavu Topiarzovou, za celou rodinu Izaiaszovou, Stolovou, Urbánkovou, Poradovou a za žijící členy rodiny
	9:30	Pl	Za + Jana Drozda (5.roczn.+), rodziców z obu stron, za + rodziców Szczepańskich i za całą rodzinę, powierzając ją do Opatrzności Bożej
	11:00	Cz	Za Jozefa Virostka, jeho rodiče a sourozence
	18:45	Cz	
po 10.12.	6:30	Pl	Za żyjących i + członków wspólnoty Żywego Różańca
	17:00	Cz	
út 11.12.	6:30	Cz	
st 12.12.	8:00	Pl	Za + Jindřicha Špaňhela, jeho rodziców, za Michalinę Polednikową, jej męża, Janę Lukešową, całą rodzinę Zavišową, Polednikową, Bernatikową oraz za dusze w czyśćcu
	17:00	Cz	
čt 13.12.	6:30	Cz	Za + Boleslava Graňáka a za členy rodiny
	17:00	Pl	Za + Hildegardę i Józefa Faranów
pá 14.12.	6:30	Pl	
	17:00	Cz	Za + rodiče z obou stran, s prosbou o spásu jejich duší
so 15.12.	8:00	Cz	Za + manžele Barczokovy a + Ludmilu
	17:00	Pl	Za Ferdynanda i Helenę Żaganów, rodziców z obu stron oraz za rodzinę Kunschke
ne 16.12.	6:30	Pl	Za + Vladislava Kawuloka (2.roczn.+), rodzinę Kawuloków, prosząc o Boże błogosławieństwo dla żyjacej rodziny oraz wstawiennictwo Matki Bożej
	8:00	Cz	
	9:30	Pl	Za żyjących i + członków rodziny Knauer, Hanzlik, Sanak oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	11:00	Cz	Za + Marcelu Mičulíkovou, manžela Josefa a + zetě Jana
	18:45	Cz	

po 17.12.	6:30	Pl	
	17:00	Cz	
út 18.12.	6:30	Cz	Za + rodiče, manžela, sourozence, zetě a za žijící členy rodiny do ochrany Boží
st 19.12.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
čt 20.12.	6:30	Cz	
	17:00	Pl	Za + rodziców Marię i Izidora Koniecznych oraz za męża Petra Brosche
pá 21.12.	6:30	Pl	
	17:00	Cz	Za + rodiče Aloisii a Viktora Hellerovy, rodiče z obou stran a za žijící rodinu, s prosbou o ochranu Matky Boží Fatimské
so 22.12.	8:00	Cz	Za + syna Lubomíra Chlebiše (2.výr.+), jeho + otce, za manžela Ježka, rodiče Gracovy, za žijící rodiny Konečnou, Kulinskou, Ježkovou, s prosbou o Boží ochranu a přimluvu Matky Boží
	17:00	Pl	Za + rodziców Józefa i Agnieszkę Kolondrów, ich córki Elżbietę, Zofię i Jankę, synową Annę oraz wnuka Mirka
ne 23.12.	6:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00	Cz	Za + Ferdinanda Mikulce (9.výr.+), s prosbou o dar víry a zdraví pro jeho celou rodinu
	9:30	Pl	Za + Elżbietę Żdziebło (7.roczn.+), męża Antoniego oraz za rodzinę Żdziebłów, Ocisków, Lalurnych i Zoń
	11:00	Cz	Za + Aloise Dvořáka
	18:45	Cz	Za + kněze Vladimíra Krejsu a za žijící a zemřelé kněze naší farnosti
po 24.12.	8:00	Pl	Za + z rodziny Podstawków, Guziurów oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Bożej
	15:00	Cz	Mše svatá s otevřením Betléma
	22:00	Cz	Vigilie slavnosti Narození Páně: Za dobrodince naší farnosti
út 25.12.	5:00	Pl	Jutrznia: Dziękczynna za laski doczesne, prosząc za dusze w czyśćcu
	6:30	Pl	Za + Marię i Adolfa Strzebowskich oraz za żyjących członków rodziny Harazimów i Musiolków, powierzając ich Bożej Opatrzności
	8:00	Cz	Za + Viléma Febera a jeho rodinu
	9:30	Pl	Za + Annę i Oldřicha Ošlízlok oraz za + i żyjących członków rodziny Ošlízlok i Kasper
	11:00	Cz	Za + z rodiny Kulové, Ruskové, Kawulokové, Szostkové, Szkutové, s prosbou o Boží požehnání pro žijící členy rodiny a přimluvu Matky Boží
	18:45	Cz	
st 26.12.	6:30	Pl	Za + Franciszka Pawliczka i zięcia Wacława Kachynę
	8:00	Cz	Za + Marii Piontkovou, dceru Annu, zetě Jana, syna Miroslava a za žijící rodinu do Boží ochrany
	9:30	Pl	Za + Franciszka Grzybka, córkę Garryjelę Kondziolkową
	11:00	Cz	Za rodiče Františka a Vandu Stolarzovy, sestru Marušku, rodzinu Kondziolkovou a za žijící členy rodiny, s prosbou o Boží ochranu
čt 27.12.	8:00	Cz	Za Annu a Františka Tiché a duše, na které nikdo nepamatuje
	17:00	Pl	
pá 28.12.	8:00	Pl	Za + męża Zbigniewa Najdra, + Janinę Mrózek, + rodziców oraz za żyjącą rodzinę, prosząc o zdrowie i Boże błogosławieństwo
	17:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 29.12.	8:00	Cz	Za + Janu Čahojovou
	17:00	Pl	
ne 30.12.	6:30	Pl	Za + Marię i Józefa Czechowiczów
	8:00	Cz	Za + manžela Josefa Kudličku, rodiče z obou stran, s prosbou o Boží ochranu žijící rodiny
	9:30	Pl	Za żyjących i + członków rodziny Rygiel i Borner
	11:00	Cz	Za + rodiče Damkovy a Wroblowy, za duše v očistci a za žijící členy rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné

v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Výlet za vínem, zpěvem a tancem

Zdravím všechny, kdo se zúčastnili víkendového farního zájezdu na Jižní Moravu. Byl to víkend skvěle zorganizovaný, víkend s milými účastníky, víkend za modernou, víkend za historií a hlavně víkend s výborným vínem. Zdravím i ostatní, kteří se neúčastnili a doporučuji nezmeškat se přihlásit včas, snad, opět za rok.

Vyjeli jsme autobusem v sedm hodin ráno. Po modlitbě za šťastnou cestu, růženci, příjemném spánku a po přestávce v Přerově jsme vystoupili ve Starém Městě, kde jsme měli možnost si prohlédnout nový, ale stále ve výstavbě, kostel Svatého Ducha. Tento kostel se staví od roku 2002 podle návrhu slovinského architekta Iva Goropceveška. V roce 2014 byly zahájeny pravidelné bohoslužby. Čelní stranu mohutné stavby tvoří dvě věže, které symbolizují sv. Cyrila a Metoděje. Osy věží se sbíhají, což má být znakem směřování k jednomu cíli – k Bohu. Na tuto novostavbu, možno říci i velkostavbu je mnoho názorů, ale je dobré si udělat svůj vlastní. Rozhodně je radostí pro mnohé místní věřící, kteří doposud navštěvovali nevelký místní kostel sv. Michala. My jsme se v kostele zahřáli, vyslechli jsme pár slov o jeho historii. Někteří z nás zdolali 231 schodů a dostali se tak na jižní vyhlídkovou věž a měli na dlani nejen celé souměstí Starého Města a Uherského Hradiště, ale pokochali se i výhledem na Chřiby, Bílé Karpaty, Hostýnské nebo Vizovické vrchy.

Naše další zastávka byla v Uherském Hradišti, v kostele sv. Františka Xaverského. V tomto nádherném barokorokokovém prostoru jsme slavili mši svatou a poté jsme absolvovali bohatou přednášku o jeho historii. Mnohé z nás oslovil i barokní relikviář svaté Viktorie a objevené fresky z roku 1681 vytvořené Domenicem Gaginou.

V Uherském Hradišti jsme se prošli i nádherným náměstím, rozešli jsme se na obědy a jelikož byl zrovna den před svátkem sv. Martina, někteří z nás měli štěstí i na menu s nabídkou pečené husy. Návštěvu tohoto krásného města jsme (bez předchozí domluvy) společně ukončili v cukrárně.

Po této sladké tečce se už každý z nás těšil na slibovanou ochutnávku vína. Dojeli jsme do Polešovic, kde jsme se ubytovali a shromáždili se v kulturní místnosti s hojným stolem

plným delikates, jídla a vína. Než jsme se však pustili do stolování a hodování, přesunuli jsme se do sklípku rodinného vinařství pana Vadury. Zde nás čekala prohlídka, řízená degustace a ochutnávka vína. Po získání mnoha informací o tom jak se víno vyrábí, jak se skladuje a po lehkém ovínění, jsme se opět přesunuli ke stolům, kde se už roznášel lahodný guláš a džbány plné vína. A k tomu všemu nám vyhrávala cimbálová muzika pěti ogarů v krojích.

Tancovalo se, jedlo a pilo a byla velice příjemná přátelská atmosféra.

V neděli jsme se po vydatné snídani, nákupu několika vín, mimo jiné i vína SvatoMartinského, po milém rozloučení s majitelem sklípku a jeho rodinou, kteří se o nás skvěle starali, vydali na blízký Velehrad. Přesně v poledne byla naplánovaná mše svatá před hlavním oltářem. Byla sloužená otcem Davidem za nás, farníky. Mši svatou obohatila Danka svou hrou na varhany a Terezka zpěvem žalmů. Já osobně jsem byla na Velehradě poprvé. A byla jsem ohromena. Ohromena prostorem, interiérem a celkovou atmosférou. Z kostela jsem si odvezla i vodu svatého Ignáce, která by měla pomoci a věřím, že pomůže v nemocích, ale i k prospěchu duše a těla. Po mši svaté ještě proběhla komentovaná prohlídka, rozpuštění na oběd a návrat domů. Velké díky panu řidiči, který nás zavezl šťastně a bezpečně domů, farnosti za zprostředkování, otci Davidovi za výbornou organizaci a všem zúčastněným, že jsme mohli strávit čas v tak milé společnosti.

Kamila F.

Misijní Jarmark... ještě jednou

Ve středu 21. listopadu byl výtěžek Misijního Jarmarku odeslán na účet Papežských Misijních Dělníků.

Podpořili jsme tím bohoslovce v misijních zemích.

Děkujeme za každý dar :)

Poštovní poukázka A	
Podací listek	
Podací číslo	21.11.18
Cena	704017
Česká pošta, s.p.	Podací číslo 04004
IC 47114983	Cena služby 41.00Kč
	Částka 26150.00Kč
Česká pošta	42293 114 532 20 120
Účel platby	
= 26 150 Kč 9/100	
Slovy	
= DVACET ŠESTISÍCEJEDNOSTO PĚSÁT –	
– KOPIJČESKÝCH = Kč 9/100 h	
Adresa majitele účtu	
PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DĚLO	
NA KROPAČCE 30/1	
500 03 HRADEC KRÁLOVÉ	
Č. účtu /	72540444 / 2700
Kód banky	
V. symbol	30
S. symbol	1600080612
Ověřitel	
ROMSKOKATOLICKÁ FARNOST KRAVINA	
PIVOVARSKÁ 2/1	
73201 KRAVINA	
Č. účtu	/ 0300

Kněžské hroby v Karviné

Na slavnost Všech svatých, 01. listopadu, naši kněží (jako každý rok) navštívili hroby kněží, kteří působili v našich farnostech.

Karviná-Doly

P. Franciszek Ksawery STUER, americký misionář, +22.12.1905

P. Edward GOTTMANN, farář, +29.1.1997

P. Ernest DOSTAL, farář farnosti Karviná-Doly, +2.2.2007

Karviná-Mizerov

P. Ferdinand OTEVŘEL, farář farnosti Karviná-Fryštát a člen arcibiskupské rady, +13.6.1990

P. dr František KALNIK, +3.9.1982

P. děkan Ludwik KNYPS, farář ve Fryštátě, +18.3.1944

P. Fryderyk ZYLA, +28.3.1980

P. Franciszek POŁOK, +1.7.1872

Co nás čeká..a nemine

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 07.12. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 6:30 PL; a v 16:45 hod. CZ. Od 15:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díky.

Návštěvy nemocných:

pátek 07.12. dopoledne (zhruba od 9:00)

V **neděli 25.11.** zvou hudebníci naší farnosti na tradiční **Koncert ke cti Krista Krále**. Začátek koncertu bude v **15:00**.

V **sobotu 01.12.** bude od **15:00** v katechetickém domě možnost **vlastní výroby adventního věnce**. Věnce budeme vyrábět spolu s našimi sousedy z evangelické farnosti.

O víkendu **07.-09.12.** vyjede mládež z náboženství pro 8. a 9. třídu na **víkendový pobyt** na Orlím hnízdě.

V **sobotu 15.12. dopoledne** zveme všechny děti na **faru na tradiční pečení perníků**.

Ve **čtvrtek 29.11. v 18:00** bude mít P. Przemek **přednášku** v MěDK Karviná na téma „**Domácí násilí vs. manželský slib**“. Jelikož se jedná o akci MěDK, je nutné si zakoupit vstupenku (cena 80 Kč), a to v pokladně domu kultury nebo kina Centrum, nebo online.

O **první neděli adventní**, tedy 02.12., budou naši kněží během všech bohoslužeb **žehnat adventní věnce**.

V **sobotu 15.12.** se bude konat **farní zájezd na adventní trhy ve Vídni**. V programu bude společná mše svatá a volný čas v rakouském hlavním městě. Odjezd bude brzy ráno, návrat v pozdních večerních hodinách.

Roráty 2018

„Z Duchem Twoim – Tvůj Duch“

Letošní rorátní mše svaté nám přiblíží třetí osobu Svaté Trojice. Účastí na Rorátech se pokusíme poznávat Jeho sílu a působení. Skrze příběhy ze života vybraných biblických postav děti poznají dary Ducha Svatého. Pomocí více současných osobností se pak přesvědčí o tom, jak působí Duch Svatý. Budu se snažit ukázat dětem, jak Jeho dary dokážou nést krásná ovoce v životech těch, kdo Mu dovolí, aby je vedl. Vrcholem Rorátů bude osoba Matky Boží. Ona byla, jako první z lidí, utvořena Duchem Svatým. Dokonalým způsobem se otevřela na Jeho působení. Přeji všem účastníkům letošních Rorátů, malým i velkým, aby byli posíleni dary Ducha Svatého. Kéž je to čas změny k lepšímu, čas řešení sporů, čas poukládání života, čas horlivějšího plnění svých povinností vyplývajících z povolání, čas, který nám přinese skutečnou radost života.

Adam Józef Kasperek

Rorátní mše svaté v naší farnosti budou:
od 03.12. do 21.12.
každé pondělí, úterý, čtvrtek a pátek
v 6:30

v hlavní lodi farního kostela

po mši svaté bude pro děti na faře připravena snídaně

Tříkrálová sbírka klepe na dveře

kdy se koleduje: **od 01. ledna 2019 do 14. ledna 2019**

kde se koleduje: **v našem městě :)**

kdo koleduje: **skupinky složené ideálně z vedoucího a dětí**

časová náročnost: **stačí pár hodin**

kdy se můžu přihlásit: **již teď!**

kde se mohu přihlásit: **v sakristii farního kostela v Karvině-Fryštátě a na faře**

(při přihlašování je třeba uvést kontakt na vedoucího a lokalitu, v níž bude skupina koledovat)

do kdy se mohu přihlásit: **do 16. prosince 2018**

co z toho budu mít: **velmi dobrý pocit**

Pojed'te s námi na výlet

Zveme všechny na další sobotní výpravy:

1. prosince 2018 – Tatra Kopřivnice – Starý Jičín

Děti bez doprovodu nahlaste do středy 28.12. – domluvíme dopravu (*kontakt dole*)

Sraz: V Kopřivnici u muzea Tatra 10:00 hodin – prohlídka technického muzea
(vstupné 120 Kč dospělí, 80 Kč děti)

Pak přejezd Starý Jičín: Z parkoviště na Hrad cca 900m a zpět
Zpět podle domluvy účastníků

Další výprava 31. prosince 2018 – Kozubová

Pro děti bez doprovodu sraz v 7:50 hodin v hale nádraží

Odjezd: vlakem Karviná žel.st 8:00 hodin – Bystřice žel.st.

Autobus 8:57 – Milíkov Pila aut.st

Trasa: Milíkov Pila po modré (rozcestí Nad Milíkovem) pak po žluté „Kozubová“ (4,8km) – v 11 hodin Mše svatá – zpět podle domluvy účastníků po téže trase (nebo po zelené do Bocanovice žel.st. 6,9 km) – celkem 9,6 km (resp. 11,7km)

Zpět nejpozději

Z Bocanovic odjezd: 16:10 hodin - Karviná žel.st - 16:58 hodin

Z pila Milíkov odjezd 15:10 hodin - Třinec centrum žel.st. 16:26 hodin - Karviná žel.st - 16:58 hodin

Termíny dalších výprav:

Rok 2019 - 19. leden; 16. únor; 16. březen; 19. duben = Křížová cesta dle programu organizátorů ve farnosti; 18. květen; 8. Červen

Další info: Karel Houdek. mobil: 731 508 202, email: karel.houdek@centrum.cz

Hospodaření ŘKF Karviná-Fryštát

Přehled příjmů a výdajů Římskokatolické farnosti Karviná za období 1.1.2017 - 31.12.2017

PŘÍJMY	
Kostelní sbírky běžné	1 211 625,00 Kč
Kostelní sbírky vyhlášené Biskupstvím ostravsko-opavským	274 848,00 Kč
Finanční dary	217 070,63 Kč
Platba za podíl na nákladech ŘKF Karviná-Doly	82 556,00 Kč
Příspěvky na tábory	39 700,00 Kč
Příjmy za nájmy a pachtovné	107 066,76 Kč
Příjmy za pronájem a prohlídky kostela	31 333,00 Kč
Úroky na bankovním účtě	242,33 Kč
PŘÍJMY CELKEM	1 964 441,72 Kč

VÝDAJE	
Platby za elektrickou energii	162 823,00 Kč
Platby za plyn	146 400,00 Kč
Platby za vodné a stočné	51 906,00 Kč
Mzdové náklady	547 526,00 Kč
Bohoslužebné výdaje	116 938,45 Kč
Režijní výdaje, kancelářské potřeby, drobný majetek, potraviny	119 501,46 Kč
Ostatní služby - poštovné, zabezpečení, re-vize, internet, tel. poplatky, nájem	208 842,66 Kč
Výdaje na opravy	71 138,43 Kč
Bankovní poplatky	12 542,55 Kč
Pojistné majetku, daň z nemovitých věcí	25 516,00 Kč
Kostelní sbírky vyhlášené Biskupstvím ostravsko-opavským	274 848,00 Kč
Ostatní poskytnut dary - Tarsicius, DUHA	5 646,00 Kč
Výdaje na tábory	62 760,00 Kč
VÝDAJE CELKEM	1 806 388,55 Kč

ROZDÍL PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ	158 053,17 Kč
ZŮSTATEK peněžních prostředků na bankovních účtech k 31.12.2017	183 613,18 Kč
ZŮSTATEK peněžních prostředků v pokladně k 31.12.2017	35 017,00 Kč

Zpracovala: Ing. Ivana Soldánová
Dne: 18.9.2018

Přehled příjmů a výdajů Římskokatolické farnosti Karviná-Doly za období 1.1.2017 - 31.12.2017

PŘÍJMY	
Kostelní sbírky běžné	62 369,00 Kč
Kostelní sbírky odeslané Biskupství ostravsko-opavskému	18 459,00 Kč
Příjmy ze vstupného z prohlídek kostela	4 825,00 Kč
Úroky na bankovním účtě	560,22 Kč
PŘÍJMY CELKEM	86 213,22 Kč

VÝDAJE	
Platby za elektrickou energii	5 845,00 Kč
Platby za vodné	41,00 Kč
Režijní výdaje	1 552,88 Kč
Ostatní služby - zabezpečení, revize	11 481,80 Kč
Bohoslužebné výdaje	669,00 Kč
Pojistné majetku, daň z nemovitých věcí	2 526,00 Kč
Bankovní poplatky	1 555,50 Kč
Sbírky odeslané Biskupství ostravsko-opavskému	18 459,00 Kč
Desátek - dar Biskupství ostravsko-opavskému	13 700,00 Kč
Dar Římskokatolické farnosti Karviná	82 556,00 Kč
VÝDAJE CELKEM	138 386,18 Kč

ROZDÍL PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ	- 52 172,96 Kč
ZŮSTATEK peněžních prostředků na bankovním účtu k 31.12.2017	113 799,01 Kč
ZŮSTATEK peněžních prostředků v pokladně k 31.12.2017	4 112,00 Kč

Zpracovala: Ing. Ivana Soldánová
Dne: 18.9.2018

Vánoce 2018 v naší farnosti

Svátost smíření:

neděle 16.12. od 15:00 do 18:45 zpovědní
odpoledne (cizí zpovědníci)

pondělí 17.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

úterý 18.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

středa 19.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

čtvrtek 20.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

pátek 21.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

sobota 22.12. se již nepovídá!!!

Bohoslužby Karviná-Fryštát:

24.12. Štědrý den

8:00 _{pl}

15:00 _{cz} (mše sv. s otevřením Betléma)

22:00 _{cz} Vigilie slavnosti Narození Páně

25.12. slavnost Narození Páně

5:00 _{pl} (Jutrznia), **6:30** _{pl}, **8:00** _{cz}, **9:30** _{pl}, **11:00** _{cz}, **18:45** _{cz}

15:00 nešpory a eucharistická pobožnost

26.12. svátek sv. Štěpána

6:30 _{pl}, **8:00** _{cz}, **9:30** _{pl}, **11:00** _{cz}

30.12. svátek Svaté rodiny

6:30 _{pl}, **8:00** _{cz}, **9:30** _{pl}, **11:00** _{cz}, **18:45** _{cz}

31.12. památka sv. Silvestra

8:00 _{pl}

15:00 _{pl/cz} (děkovná mše sv. a pobožnost na poděkování za uplynulý rok)

01.01. slavnost Matky Boží Panny Marie

(zasvěcený svátek)

8:00 _{cz}, **9:30** _{pl}, **14:30** _{cz}, **15:30** _{pl}

Bohoslužby v Karviné-Dolech budou zveřejněny v příštím čísle NFR.

Naše farní rodina
Nasza Rodzina Parafialna

23

Fotoreportáž ze zájezdu na Moravu

